

melsen af Invalidernes Trang. Men jeg tror, at naar vi fik en Ordning som baade efter min og temmelig sikkert efter fleres Mening maa anses for mere betryggende, nemlig en direkte Statsunderstøttelse i Stedet for som nu noget, der egentlig ligger uden for Statskassen, for saa vidt som det er en Fond — ganske vist, som Ministeren siger, en fingeret Fond, for saa vidt som det kun er en lille Del af dens Understøttelser, som virkelig gaar af Fondens Midler, medens den store Del gaar af Statskassen — jeg tror, at Betingelserne for at faa en anden Ordning, hvis en saadan maatte synes hensigtsmæssig, i saa Fald er større i det Øjeblik, det bliver en direkte Understøttelse af Statskassen. Det, synes jeg, man har Lov til at gaa ud fra.

Jeg kan ikke lade være i denne Forbindelse og til Slutning at nævne noget, der interesserer mig, nemlig om man ikke kunde naa til at faa ind under samme Invalidbestyrelse Afgørelsen af alle de Understøttelser, vi nu have paa Finansloven. Jeg har haft Lejlighed til som Ordfører for Finansudvalget for §§ 16 og 24 tidligere at henstille til den højtærede Finansminister Ønskeligheden af, at samtlige de personlige Understøttelser, som nu gives under de forskellige Ministerier — ikke af Ministeriets egen Understøttelseskasse, men de saakaldte midlertidige Tillæg — blive samlede eventuelt under § 16, saaledes at Bedømmelsen af, hvad der i hvert enkelt Tilfælde skal gives, enten det nu er til et Bud eller til en Portner, eller hvad det er — vi have jo en Masse deraf — blev mere ens, derved at det enten var Finansministeriet eller maaske en saadan Bestyrelse for Invalideforsørgelsen, eller hvad man nu vil kalde det, der fik Afgørelsen af det, i Stedet for at det nu er hvert enkelt Ministerium for sig, der afgør det. Som Medlem af Finansudvalget har jeg haft Lejlighed til at erfare noget af Vanskeligheden ved at skulle sidde der og skønne over, hvad hver enkelt Person i det givne Tilfælde skal have i Understøttelse. Hvis det hele blev samlet, eller Understøttelserne i hvert Fald blev foreslaaede af den samme Bestyrelse, vilde det lette Arbejdet betydeligt, foruden at det temmelig sikkert vilde føre til mere ensartede Afgørelser. Om dette nu kan sættes i Forbindelse ikke just med selve Lovforslaget, men med en Løsning af Spørgsmaalet om Invalideforsørgelsen og Invalidefonden, skal jeg ikke kunne sige noget om, men jeg henstiller det til velvillig Over-

vejelse af den højtærede Finansminister og det Udvalg, der kommer til at beskæftige sig med Sagen.

Men under alle Omstændigheder gaar jeg ud fra, at vi let kunne blive enige om, at der er Grund til at være taknemmelig for, at Spørgsmaalet om Invalidefondens Ophævelse er kommet frem, og at det bør vi under alle Omstændigheder fremme, selv om de Spørgsmaal, som jeg med mere eller mindre Berettigelse har draget frem og sat i Forbindelse med denne Sag, ikke maatte kunne løses samtidig. Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Fremme.

Martin Madsen: Jeg vil ogsaa takke den højtærede Finansminister, fordi han har fremsat dette Lovforslag. Enhver, der interesserer sig rigtig for det gamle Skuffesystem, vil med stor Fornøjelse læse de klare og udførlige Motiver til det lille Lovforslag, der er fremsat; han vil derigenem faa et klart Billede af, hvor vanskeligt det overhovedet er at danne sig en Mening om hele dette Regnskabssystem. Det er et af de mest indviklede Mysterier, som endnu findes; og jeg kan kun i særlig Grad fra et Statsrevisorstandpunkt glæde mig over, at dette Blad er revet ud. Jeg vil anbefale den højtærede Finansminister at benytte kommende Lejlighed til at skaffe ogsaa adskillige andre Blade af Vejen, selv om de ikke ere fuldt saa slemme som dette, saaledes at Statsregnskabet virkelig bliver klart og overskueligt ikke alene for dem, der skulle beskæftige sig dermed — thi de finde dog efterhaanden nogenlunde ud af det — men ogsaa for dem, der interessere sig for at komme til Klarhed over Stillingen. Jeg skal nævne et Forhold, der langt fra er saa slemt, men som dog i hele den Forbindelse, hvori det staa, langt fra er vejledende; det er hele Forholdet til de vestindiske Øer. Men da denne Sag er under Ordning, antager jeg ogsaa, at hele dette Forhold paa Statsregnskabet vil undergaa adskillige Forandringer i den nærmeste Fremtid.

Jeg anbefaler, som sagt, Lovforslaget paa det bedste. Der er ikke nogen Grund til andet. Det vil lette Oversigten og skaffe os af med en hel Del Vanskeligheder. Jeg antager, at Invalidbestyrelsens Funktion vedbliver, ogsaa efter den eventuelle Lovs Vedtagelse. Hvis der en Gang ikke skulde blive andet tilbage for den end Bestyrelse af de to berømte Legater, der nævnes til Slut, Hedegaards og Dahl's paa tilsammen 5,400 Kr., tænker